

L. SPRAWY POLSKIE.

Święto odrodzenia narodowego całe Polskę obchodzić będzie w tym roku pod okupacją sow. - okupacją niesłychanie perfidną, bo przybierającą maskę przyjaźni, szermującą w mistrzowski sposób obłudą, zakłamaniem i zdradą. Tylko niezwykle czujność, niezłomność charakteru, bezkompromisowa wierność dla jedynego prawdziwego rządu polskiego w Londynie, broniącego nieugięte niepodległości, suwerenności i integralności Księstwa, może nam przynieść ocalenie i zwycięstwo. Każde inne dróg prowadzi nieuchronnie do klęski państwa i narodowej. Słuszność naszej postawy niech potwierdzi porównanie atmosfery konferencji krymskiej i obecnej w S. Francisco. Wówczas wydawać się mogło, iż wszyscy nas opuścili - dziś wieści napływające z za Oceanu świadczą, iż opinia światowa opowiada się po naszej stronie, że w walce naszej nie jesteśmy zdani wyłącznie na siebie samych, że w pojedynku z Polską kroczący dotychczas od sukcesu do sukcesu Związek Sow. zaczyna ponosić porażki. Niechajże to będzie nam otuchą w naszej ciężkiej walce, w naszym codziennym trudzie!

Korespondent PAT Aleks. Bergman donosi z S. Franc. 27. IV. na posiedzeniu szefów 46 delegacji postawiono wniosek zaproszenia Komit. lubel. na konferencję, poparty przez „okłotów”. Min. Stettinius oświadczył, iż postanowienie konferencji krymskiej o przyznaniu Związkowi 3 głosów zostało wykonane, podobnie inne postanowienia tej konferencji są realizowane, powinno więc zostać spełnione postanowienie o utworzeniu nowego rządu pol. Dopóki taki rząd nie zostanie utworzony, sprawa zaproszenia Polski nie powinna być poruszona. St. Zjedn. sprzeciwiają się wnioskowi. Następnie ostro przeciw wnioskowi wystąpił min. Eden i marsz. Smith. Wówczas „okłotów” zgłosił wniosek przekazania tego zaproszenia Komitetowi Wykonawczemu złożonemu z przedstawicieli 14 państw. I ten wniosek został odrzucony, zaś min. spraw zag. r. Belgii Spaak zaproponował uchwalenie rezolucji: Rządy narodów zjednoczonych wyrażają narodowi pol. swoje współczucie i swój podziw oraz wyrażają nadzieję, że utworzenie nowego rządu pol. umożliwi Polsce wzięcie udziału w konferencji. Rezolucja została przyjęta, poczem na plenarnym posiedzeniu referowana przez reprezentanta Kuby jednogłośnie przyjęła i nie wstrzymała się od głosowania. 31. IV. „okłotów” oświadczył, iż zgłosił się na zaproszenie Argentyny na posiedzenie, jeśli zaproszenie zostanie również Komit. lubel. Delegat St. Zjedn. odparł, że nie uważa, aby sprawy delegacji Argentyny i Polski były ze sobą w jakikolwiek sposób związane. Reprezentacja „okłotów” upadła. W głosowaniu 31. głosami przeciw 4 uchwalono zaprosić Argentynę. W następnym głosowaniu jednogłośnie zaproszono Szwecję i Ukrainę. - Minister Stettinius, Eden i „okłotów” konferowali nad memorandum w sprawie polski przesłanym przez „okłotów”. Prasa amer. donosi, że wkrótce ma nastąpić spotkanie Prez. Roosevelta, prem. Churchilla i Stalina głównie w sprawie polski. Członek delegacji amer. Bloom oświadczył, iż St. Zjedn. i Anglia nie cofną się w sprawie polskiej. Rosji zostały przyznane 3 głosy, lecz Stalin musi dotrzymać zobowiązań w sprawie pol. „New York Times” stwierdza, że stanowisko St. Zjedn. w sprawie pol. usztywniło się. Agencja „United Press” podaje, że delegaci amer. dają do zrozumienia, że ustępstwo na rzecz Rosji zostały już zadługo, stanowisko Stanów będzie nieustępliwie. - Dziennik „S. Francisco Chronicle” podkreśla: „Nie ustępstwu nie odniemy się w sprawie polski”. - komentator radjo bryt. oświadcza: Niema powodu do ukrywania, istnienie zasadniczej różnicy poglądów między St. Zjedn. i Anglią z jednej a Rosją z drugiej strony w sprawie polski. Nie uświadczymy nigdy żadnego rządu nie opartego na naprawdę demokratycznej podstawie. Usuwamy rządowi lubel. prawa veto co do poszczególnych działaczy pol. mających brać udział w rządzie. Niema nowy, aby ktokolwiek nieuznany przez W. Bryt. i St. Zjedn. mógł być zaproszony do S. Franc. Na konfer. w S. Franc. udaje się delegacja Polonii amer. w składzie: Rozmarek, Januszewski, Barzyński, Olejniczak, Murkiwicz, Dziób. - Rząd polski ogłosił protest z powodu zawarcia układu przez Rosję z Komit. lubel. Układ ten nie

ma mocy prawnej. Uchwała rządu wyraża niepokój o los 15 zgłoszonych delegatów pol. stwierdza, że opinia świata nie może nad tą sprawą przejść do porządku dziennego i wzywa pokrewne organizacje do interwencji. W interpelacji o los polityków pol. wiceprez. Law odparł, że rząd ang. oczekuje odpowiedzi rządu sow. sprawa jest przedmiotem bacznej uwagi rządu i min. Jedną jednak dyskusja w tej sprawie powinna zostać odłożona.

II. SPRAWY NAJWAŻNIEJSZE.

Himler za pośrednictwem ks. Bernadotte, viceprez. Szwedz. Uzerw. Arzyża dwukrotnie proponował bezwzględną kapitulację, ale tylko wobec Anglii i Stanów W/g Himlera-Hitler jest umiarkowany, najdalej 48 g. po kapitulacji nie będzie żył, zwłoki Führera Himler gotów jest zaprezentować Aliantom. Odpowiedź brzmiała, że Niemcy muszą kapitulować wobec wszystkich narodów zjednoczonych ze Zw. Sow. łącznie. 29. IV. Himler odbył drugą rozmowę z ks. Bernadotte.

Zwłoki drugiego dyktatora Mussoliniego ujętego przy próbie przekroczenia granicy oraz jego 17 najbliższych współpracowników z Farinacci, sekretarzem partii, zostały wystawione na widok publiczny na Piazza Coretto w Mediolanie. Mussolini zasądzony został przez sąd ludowy w Como i rozstrzelany. Tak skończył ten, który wypowiedział słowo: "La Polonia e finita".

Marsz. Smuths zgłosił wniosek, aby wobec spodziewanej kapitulacji Niemiec komisje obradujące w S. Franc. skończyły swe prace w 2 tyg. zaś statut opracowano w ciągu tygodnia. Na wniosek Francji projekt organizacji pokojowej z Doumbarton Oaks stanowi tylko podstawę dyskusji. Koszty delegacji zgłaszają liczne poprawki. Wrogół prasa nie wroży konferencji wielkiego powodzenia. Pewien dziennik oświadczył, że konferencja otwiera się przy akompaniamencie ironii i złej wroźby. "News Chronicle" stwierdza; Sprawa polski utknęła na martwym punkcie - powodzenie konferencji poważnie zagrożone. "Daily Herald" przewiduje: Jeśli uda się położyć podwaliny pod współpracę gospodarczą, będzie to duży krok naprzód. W Londynie panuje jednak co do tego pesymizm popadający nawet w defetyzm.

Sowiety utworzyły w Austrii nowy rząd prowizoryczny, premierem Dr. Carl Renner z republ. demokr. partii. Skład rządu: 6 soc. dem. 3 komunistów/min. spraw zagr. / 3 chrześc. soc. i 2 niezawisli. St. Zjedn. oświadczyły, iż rządowi temu odmawiają uznania. W Szwecji miało się odbyć tajne posiedzenie parlamentu w sprawie uwolnienia Norwegii.

III. SYTUACJA NA FRONTACH.

Poważniejszy opór stawiają Niemcy jeszcze jedynie w Austrii i Czechach. Armie sojusznicze połączyły się z wojskami sow. nad Łabą na odcinku Torgau-Wittensberg. Na półn. wojska sojusznicze zajęły Bremę, Lauenburg, gdzie przekroczyli Łabę oskrzydłając Hamburg, zlikwidowały ostatni przyczółek niem. na zach. brzegu Łaby. Na półn. osiągnięto zostaje granica szwajcarska na całej długości. Zajęto Ulm, Augsburg, Regensburg, Passau na gran. austr. Wojska III. armii amer. znajdują się tu 50 km. od Linzu, 140 km. od wojsk sow. w St. Pölten. VII. armia amer. zajęła Landesberg, przekraczając gran. Austrii. Wojska am. opanowały Monachium i Oberammergau, uderzając na Innsbruck i przełęcz brennerską. W Czechach zajęto Cheb/Agger/, uderzenie na Pilzne i Karlsbad. Od początku inwazji do 29. IV. wzięto na zach. 2, 500 tys. jeńców. Wojska sow. osiągnęły linię Rathenau-Anklam, przekroczyły Łabę zajmując Miess, czynią szybkie postępy w Berlinie, gdzie znajdują się już w Reichstagu i pałacu kanclerskim. Min. Ley, Ribbentrop i Funk ukrywają się, Goebbels i Goehring, który zrezygnował z dowództwa Luftwaffe, rzekomo chorzy, władze w ręku Himlera. We Włoszech zajęte zostały: Turyn, Mediolan, Ferrera, Wenecja, Genua, Verona, Bergamo, Como, Padwa itd. Gen. Clark oświadczył: Armie niem. we Włoszech przestały istnieć, zlikwidowano 26 dywizji niem., wzięto 120 tys. jeńców. Daleki Wschód: Wojska sojusznicze są 90 km. od Kiangumu, stolicy Birmy. Bomb. wyspy j. p. Kiu-Sziu.

FUNDUSZ PRASOWY :/ w rublach / Stan-100.- Steruszek-20.- Kalina 10.-
Irena-50.- Danusia-20.- Stan /druga wpłata/ -100.-